

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

TĖVŲ, MARIJONŲ,
BENDRADARBIŲ
SAVAITRAŠTIS

IV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Evangelija

Luk. 5, 1-11

Lėkėja

Rom. 8, 18-23

ANUO metu: Minioms besiveržiant į Jėzų Dievo žodžio klausytis, jis stovėjo prie Genezareto ežero. Jis pamatė du laivų, sustojusius prie ežero kranto; žvejai buvo išėję ir plovė tinklus. Įėjęs į vieną iš tų dviejų laivų, kurs buvo Simono, jis paprašė jį atstumti nuo kranto ir atsidėjęs, mokė iš laivo. Lio- vėsis kalbėti, jis tarė Simonui: Irkis į gilumą ir išmeskite savo tinklus valks- mui. Atsakydamas Simonas jam tarė: Mokytojau, mes per visą naktį vargę nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio aš įleisiu tinklą. Tai padarę, jie užgrie- bė didelę žuvų daugybę, taip kad jų tinklas ėmė trūkti. Jie pamojo drau- gams, buvusiems kitame laive, ateiti jiems padėti. Tie atėjo ir pripildė abu- du laivų, taip kad kone skendo. Tai pamatęs Simonas Petras puolė Jėzui į kelius, sakydamas: Eik sau nuo ma- nęs Viešpatie, nes aš žmogus nuodė- mingas. Nes išgąstis buvo apėmęs jį ir visus su juo buvusius dėl to valksmo žuvų, kurias jie buvo sugavę; taip pat

BROLIAI: Aš laikausi tos nuomonės, kad šio laiko kentėjimai negali lygin- tis su būsimąja garbe, kuri bus mummy- se apreikšta. Nes sutvėrimas su išsiil- gimu laukia Dievo vaikų garbės apreiš- kimo. Sutvėrimas jau buvo pavergtas tuštybei ne savo valia, bet to, kurs jį pavergė, su viltimi, kad ir pats sutvė- rimas bus išlaisvintas iš sugedimo ver- gijos į Dievo vaikų laisvę. Mes juk žinome, kad visas sutvėrimas vaitoja ir kenčia skausmus iki šiolei. Ir ne tik- tai jis, bet ir mes, kurie turime Dva- sios pirmones, dūsaujame patys savy- je, laukdami Dievo įsūnytės, mūsų kū- no atpirkimo Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

Zebediejaus sūnu du, Jokūbą ir Joną, kurie buvo Simono draugai. Jėzus gi tarė Simonui: Nebijok, nuo šio laiko tu jau žmonės žvejosi. Ištraukę laivus į krantą, jie visa paliko ir sekė jį.

▼ Vatikano II Santarybos centrinė paruošiamoji komisija pirmu kartu posėdžiauja nuo birželio 12 d. iki 22 d. Ši komisija apjungia vienuolikos kitų komisijų ir trijų sekretoriatų dar- bus. Centrinės paruošiamosios komisi- jos pirmininkas yra pats popiežius. Komisiją sudaro atstovai iš 59 kraštų;

joje yra 51 kardinolas, 5 patriarchai, 32 arkivyskupai ir vyskupai ir 4 vie- nuolių vyriausieji vadovai; viso 93 as- menys.

Dešimtį dienų besitęsį komisijos posėdžiai rodo, kad jau padaryta daug darbo, besiruošiant prie visuotinos santarybos.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Mari- an Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: 3.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10¢ a copy. Editor Rev. C. A. Matulaitis, M.I.C.

Žvejonė Jėzaus Vardu

PRANAS GARŠVA

Kartą Jėzus įsėdo į Petro laivelį ir, ežero bangomis teliuskuojant, mokė minias, ištroškusias dieviško žodžio. Pabaigęs kalbėti apie Dievo karalystę, Jis paliepė Petruį stumtis į gilumą ir išmesti tinklus. Petras nustebo, — jis buvo visą naktį žuvavęs ir nieko nepagavo. O juk patirties žvejyboje jam netrūko. Tai buvo jo užsiėmimas. Dėlto suprantamas yra ir jo atsiliepimas: „Mokytojaui, mes per visą naktį vargę nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio aš įleisiu tinklą. Tai padarę, jie užgriebė didelę žuvų daugybę, taip kad jų tinklas ėmė trūkti“ (Lk. 5, 5-6).

Tu būsi žmonių žvejys

Ši nepaprasta žvejonė pakeitė Petro dvasią. Jis dabar suprato, kad tas, kuris sėdėjo jo laivelyje, nebuvo paprastas mokytojas, bet nuo amžių laukiamas Dievo Pasiuntinys, kuris atėjo išgelbėti žmonijos. Užtat išsigandęs jis puolė ant žemės ir sušuko: „Eik sau nuo manęs, Viešpatie, nes aš žmogus nuodėmingas“ (Lk. 5, 8).

Viešpačiui Jėzui čia buvo proga priminti Petro ir visų apaštalų pagrindinę pasiuntinybę, dėl kurios jie buvo išrinkti: „Nebijok, nuo šio laiko tu jau žmones žvejosi“ (Lk. 5, 10). Tais žodžiais buvo pasėtas būsimos dieviškos organizacijos — Kat. Bažnyčios — grūdai, kuris išaugo į milžinišką medį.

Ne apaštalų nustebinimui darė Jėzus šį didžiosios žvejonės stebuklą. Jis

tik norėjo, kad suprantamiausiu būdu Petras ir kiti jo draugai pažintų Jo pasiuntinybę. Jis norėjo jiems pabrėžti, kad tik Jo vardu ir žodžiu daromi didieji darbai, kurie yra reikalingi Dievo malonės. Jei šv. Petras dar tuo metu pilnai ir nesuprato, ką reiškia žmones žvejoti, tai jis jau suprato, jog tik vienybėje su Jėzumi jis galės atlikti jam pavestąjį darbą. O vėliau jis pats pripažino, kad tas, kuris jam vadovauja, yra „Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“ (Mt. 16, 16). Tai ir buvo pirmasis Petro paskyrimas būti Kristaus įsteigtosios Bažnyčios vadovu, Jo vietininku šioje žemėje.

Gėlė ant Romos griuvėsių

Ta Jėzaus Kristaus pasėta dieviškoji sėkla gražiai išdygo, išaugo, subrendo ir atnešė daug vaisiaus. Petras ir kiti apaštalai, vaikščiodami su Jėzumi trejus metus ir klausydami Jo žodžių, išmoko pažinti tą svarbią tiesą, kad tik Jėzaus dardu jie nugalės blogąjį pasaulį. Ir jie pasauliui nugalėjo, nežiūrint, kad ta kova buvo sunki, skaudi ir pareikalavo iš jų net gyvybių aukos. Petruį vadovaujant, Kristaus Bažnyčia išaugo gražiausia gėlė ant pagoniškos Romos griuvėsių.

Kristaus įsteigtosios Bažnyčios mokslas buvo priešingas žydiškam ir pagoniškam gyvenimui, todėl jo nei žydai, nei pagonys nenorėjo įsileisti. Bet

"Gerbk, Gydytoją, Nes Jį Sutvėrė Augščiausis"

Aną dieną teko lankytis pas vieną ligonį ligoninėje ir grįžau į namus tikrai nuliūdęs ir pavargęs, nes tokį aimanavimą ir skundimąsi retai kada teko girdėti.

Ligonis buvo gerokai pasveikęs; bet jei ne gydytojas, jis tikrai būtų miręs ir jei ne ligoninė, tai tikrai niekas nebūtų prižiūrėjęs tokį nekantrų ligonį. Kas turės kantrybės klausytis nuolatinių varginančių aimanavimų?

Pasivaikščiodamas prie ežero, kalbėjau su vienu nuolatiniu kelionės draugu, kuris atydziai skaito šv. Raštą ir visad moka nurodyti, kur rasti tinkamus išsireiškimus kai reikia rašyti straipsnį.

Jis man paaiškino, kad šv. Raštos tikrai gražiai aptaria gydytojo santykius su ligoniu.

"Jis Giriamas Didikų Akyse"

Štai paimu šv. Raštą ir Eklėsinėje knygoje randu gražiausius išsireiškimus apie gydytojus: "Gerbk gydytoją dėl reikalo, nes jį sutvėrė Augščiausis. Nes kiekvienas pagijimas nuo Dievo, ir iš akraliaus anas gauna dovanų. Gydytojo žinojimas pakelia jo galvą, ir jis giriamas didikų akyse. Augščiausis sutvėrė gydyklą iš žemės, ir išmintingas žmogus jį nesibodi. Argi kartus vanduo nebuvo pasaldytas medžiu, kad žmonės pažintų jį jėgą? Augščiausis davė žmonėms žinojimo, kad jis būtų garbinamas savo stebukluose. Jais gydoma ir malšinama skausmas. Ir vaisininkas padaro skaniai kvepinčio skystimo ir pagamina gydančių tepalų, ir jo darbams nėra galo. Nes Dievo ramybė žemės paviršiuje. Sūnau, savo ligo-

krikščionybė augo ir plėtėsi, kaip raugas, minimas Evangelijoje Kankinių kraujas padarė derlingą pagonišką dirvą, ir ji išaugino tokių nuostabių šventumo žiedų, kad pačius pagonis tas stebino.

Tuos nepaprastus krikščionybės laimėjimus atnešė didelis pasitikėjimas Jėzaus žodžiu ir visko darymas Jo vardu. "Žirgas (žmonių) rengiamas karo dienai, bet Viešpats suteikia laimėjimą" (Pat. 21, 31). Jėzus Petrą išmokė daugelio dangaus karalystės paslapčių, Jis nurodė ir priemones, kaip reikia ją kurti šioje žemėje. Pats Viešpats Jėzus kalbėjo savo mokiniams: "Ne kiekvienas, kurs man sako: Viešpatie, Viešpatie! įeis į dangaus karalystę, bet kas daro valią mano Tėvo, esančio danguje, tas įeis į dangaus karalystę" (Mt. 7, 21). Ir Petras klusniai vykdė Tėvo

valią, skelbdamas Jo Sūnaus žodį ir net mirdamas ant kryžiaus, kur jis buvo prikaltas žemyn galva.

Šv. Petro klusnumas Kristaus žodžiui šioje žvejonėje yra pavyzdys kiekvienam krikščioniui. Norėdami susilaukti tinkamų vaisių, mes turime viską daryti Jėzaus žodžiu ir vardu. Bet, kaip Petras, taip ir mes esame įpareigoti dalyvauti žmonių žvejonėje, kad nė vienas iš mūsų brolių nežūtų amžinybei. Šv. Raštas sako: "Nėra išminties, nėra gudrybės, nėra patarimo prieš Viešpatį" (Pat. 21, 30). Todėl mes turime savo pastangas sielų išganymo dirvonuose sujungti su darbu, žodžiu, malda ir auka Jėzuje Kristuje. Mūsų ištikimybė Kristui turi susijungti Bažnyčioje Jo vardu, kad Jo žodžiu laimėtume kuo daugiausiai sielų dangaus karalystei.

je neapsileisk pats savęs: bet melsk Viešpatį, ir jis pagydys tave. Nusigręžk nuo nusikaltimo, ištiesk rankas ir apvalyk savo širdį nuo visokios kaltės. Atnašauk kvepalų ir atsiminimo auką iš miltų. Tebūna tavo auka riebi ir duok prieiti gydytojui, nes ji sutvėrė Viešpats; tegul jis neatstoja nuo tavęs, nes jo darbai tau reikiami. Ateina laikas, kada tu pateksi į jų rankas" (38, 1-13).

Perskaičius tokius iškilmingus šv. Rašto žodžius, tikrai galima nustebti, kiek čia yra gražių ir naudingų minčių kiekvienam ligoniui.

Dievo Atstovas

Kai esame jauni, tai tėveliai atstovauja mums Dievą mūsų gyvenime ir jų privalome klausyti, nes toks yra Dievo įsakymas: "Tėvą ir motiną gerbk".

Valdžios atžvilgiu, mūsų teisėtai išrinkti valdininkai atstovauja Dievą, duodami nurodymų ir tvarkydami visą kraštą.

Dievo duotu įsakimu, kiekvienas privalome saugoti gyvybę, kol pats Dievas josios nepasiims. Ligos metu tas, kuris atstovauja Dievą ir turi šventą pareigą apsaugoti mūsų gyvybę, yra gydytojas. Tai turime jį gerbti, juo pasitikėti ir jojo klausyti visais atvejais, nes tokia Dievo valia.

Manykime, ką norime, bet nei vienas kitas neapsaugos mūsų gyvybės taip gerai, kaip gydytojas. Priešingai elgiantis parodome, kad nenorime prisitaikyti prie Dievo valios, o norime daryti savo valią, arba norime pasirodyti esą daug išmintingesni už tą Dievo atstovą.

Esame Labai Laimingi

Kaip laimingas yra mūsų meto žmogus, jis pats to nesupranta. Niekad nėra žmonės tiek mažai kentėję skausmo ligos metu, kaip dabar.

Net skaudžiausį skausmą galima tuoju sumažinti vaistais ir išgydyti.

"Jūs buvote, kaip klaidžiojančios avys; bet dabar sugrįžote prie jūsų sielų Ganytojo ir Vyskupo" (1 Petro 2, 25).

Net neturtingiausias mūsų krašto žmogus neilgai gulės neprižiūrėtas, jei kas nors sužinos, kad jis serga ar yra mirties pavojuje. Tik Afrikos ar Azijos tirlaukiuose kenčia žmogus be priežiūros. Deja, žmonių dalis nebemoka kentėti ir panešti ligos skausmus. Ir be rimto reikalo dejuoja.

Niekas neturėtų aimanoti, bet pasiūduoti Dievo atstovui, gydytojui ir gailėstingumo įstaigoms. Negalima sakyti kad nebus skausmų, bet tikrai nekenčsime tiek, kiek kentėjo ligoniai prieš keleta metų. Gal tai ir negerai, nes žmonės labai bijo skausmo ir dėl mažiausio nepatogumo bėga pas gydytoją ir pyksta jei jų skausmas nebūna panaikintas.

Dievas yra davęs žmonėms daug malonių, bet žmonija tinkamai neivertina tų didelių malonių.

P. P. Činikas, MIC

TIKĒJIMO KURSAI

Kun. J. A. O'Brien rašo iš savo patirties, kaip yra sunku nekatalikams žmonėms užėti į kleboniją tikėjimo klausimais pasikalbėti. Daug kartų praeina šaligatviu pro kleboniją, bet nedrįsta paskambinti prie durų.

Daug mieliau nekatalikai lankosi į viešus tikėjimo kursus, duodamus parsalėje, ar mokyklos kambaryje.

Apie savo abejones, vargus ir surastąją tiesą pasakoja iš Mishawaka, Ind. jauna žmona Myrna Kipp.

"Mano tėvai priklausė "Suvienytų Brolių" bažnyčiai. Ir aš išaugau tame tikėjime. Bet kai susitikau Tomą Black, Notre Dame uinversiteto studentą, ir pradėjau su juo bendrauti, pastebėjau, kad katalikų tikėjimas jam darė gražios įtakos. Jis buvo nuoširdžiai pamaldus ir pasisakė, kad savo laiku buvo bepradedęs kunigystės siekti.

"Mano tėvas ir visa mūsų šeima turėjome daug klaidingų žinių apie katalikų tikėjimą. Jos buvo ir mano mintyse.

"Pradėjau klausinėti Tomą man rūpimais klausimais. O jis visada turėdavo rimtą ir pagrįstą atsakymą į mano abejones. Jis tikėjo pilnai, be jokių abejonių, ir savo gyvenimą rėmė tikėjimu. Kartą Tomas pasakė: "Dievas kalba per Bažnyčią, o Dievo niekas negali prigauti nei suklaidinti."

"Kai Tomas išvyko karinei tarnybai į Vokietiją, nutariau pagrindiniai susipažinti su katalikų tikėjimu, be jokių įtaigojimų iš jo pusės.

"Susidūriau su nenugalima nedrąsa ar baime užėti į katalikų kleboniją ir prašyti tikėjimo pamokų, kai aš nežinau, ar įsijungsiu į Katalikų Bažnyčią.

"Laimingu būdu sužinojau, kad kai kurios Memorial Ligoninės slaugės dalyvauja viešuose tikėjimo kursuose šv. Jadvygos bažnyčioje salėje South Bend, Ind.

"Jos užtikrino mane, kad nereikalaujama iš kursantų pirm laiko pasisakyti, ar bus katalikas, ir kad gali pa-

liauti lanke kursus, kada tik panorės.

"Turėjau stambiają abejonę, kuri kėlė manyje nerimą, kaip gali kunigas, ar koks kitas žmogus atleisti, dovant nuodėmes. Kai tai paklausiau, kunigas atskleidė šv. Raštą ir perskaitė V. Jėzaus žodžius po jo prisikėlimo iš mirusių: "Kaip Tėvas mane siuntė, taip ir aš jus siunčiu. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir jiems tarė: Imkite šventąją Dvasią. Kam nuodėmes atleisite, tam jos atleistos, ir kam sulaikysite, jos sulaikytos" (Jono 20, 22 - 23).

"Tuomet supratau, kad nuodėmes atleisti galia eina iš Dievo, o kunigai yra vien jo pasiuntiniai ir įgaliotiniai jo vardu veikti.

"Klaidingą turėjau nuomonę apie katalikų pamaldumą ir švč. Dievo Motiną Mergele Mariją. Pamažu supratau, kad pats V. Jėzus gerbė savo motiną ir kad katalikai seka jo pavyzdžiu. Visą gi garbė ir šlovę teikiama pačiam Dievui.

"Su dideliu sielos džiaugsmu sužinojau, kad V. Jėzus komunijoje paliko ne savęs ženklą, bet pats pasiliko su kūnu ir siela, su visa dievybe ir žmogyste. Yra tai Jėzaus meilės Sakramentas. Ir aiškiai jis kalba apie tai.

"Kai aš išaiškinau Bažnyčios mokslą savo pastorui, jis nebegalėjo prieštarauti, — visa aišku. Pasibaigus kursams, kartu su kitais kursantais buvau priimta į katalikų Bažnyčią.

"Kai sugrįžo Tomas iš Vokietijos ir sužinojo, kad aš tapau katalikė, jis buvo mielai nustebintas. Mudu apsidėme šv. Jadvygos bažnyčioje ir auginame du vaikelius.

"Kasdien dėkoju Dievui už tikėjimo dovaną, nes su ja nušvyto mano gyvenimas ir įgavo prasmės. Dekinga esu ir už tikėjimo kursus. Jie buvo man vartai į tiesos šaltinius."

▼ Lisabonos patriarchas kardinolas Manuel Goncalves Cerejeira viešai atnaujino Portugalijos pasiaukojimą švč. Jėzaus ir Nekalč. Marijos Širdžiai.

MALDOS APAŠTALAVIMAS

Bendroji intencija
1961 m. liepos mėnesiui

LAISVALAIKIO TINKAMAS SUNAUDOJIMAS

Dievo garbė ir mūsų išganymas yra patys kilniausieji tikslai žemėje. Iš Dievo gerumo visa turime: ne vien buitį, žmogiškąją, labai sudėtinę, prigimtį, bet Dievo malone esame pakelti į antprigimtį, įsijungę į dieviškąjį gyvenimą, gavę pašvenčiamąją Dievo malonę.

Dievą pažinti protu ir tikėjimu, Dievą pamilti už jo meilę ir geradarybes yra tai skelbti Dievo garbę. Tai darydami, geriausiu būdu sau patarnaujame, — būsime išganyti.

Šv. Povilas ap. ragina mus: "Ar valgote, ar geriate, ar ką kita darote, visa darykite Dievo garbei. Elgkitės be papiktinimo" (1 Kor. 10, 31 - 32).

Lengvai galime išvengti ką nors papiktinti, kai užsiimame rimtais darbais, kai tinkamai einame savo pareigas, nes mūsų dėmesis yra prie mūsų mokslo ar kitų darbų.

Daugiausia pavojų nusikalsti žmo-

nėms ir Dievui turime laisvalaikį, ar atostogų metu. Tuomet, jei nebūname gana atsargūs, skaitome tokius raštus, kurie gali pažeisti tikėjimą, dorą, gerus papročius ir uždegti per vaizduotę jausmus.

Laisvalaikio žmonės lanko daugiau kino teatrus. Ir ten, jei nepasirenka sau tinkamų ir gerų filmų, minta dorą žeminančiais vaizdais. Jie įsiskverbia giliai į sąmonę ir pasidaro ilgesniam laikui pagundų šaltiniai.

Laisvalaikio ar atostogų vietovėse susitinka nelauktai su įvairiausiais žmonėmis. Tarp jų gali pasitaikyti labai doroje palaidi asmenys. Ir iš jų pusės yra tikinčiam ir Dievą mylinčiam žmogui rimtas pavojus, jei nėra pasiruošęs su jais nebendrauti ar elgtis atsargiai, nes "su kuo sutapsi, toks pats patapsi", sako priežodis.

Laisvalaikio tikslas yra atsigaivinti kūną ir sielą, bet nepakenkti kūnui ar sielai. Negali jis būti naujų studijų ar mokslo, ar naujo darbo metas. Kad padarytume savo dvasia pažangos, pirmiausiai privalome apsisaugoti nuo dvasinių blogybių, o paskui patį lais-

1961 m. Šv. Kazimiero Seserų Rėmėjų 42-trojo Seimo dalyvių būrys. Šios gausingos atstovių grupės viluryje matome Motiną M. Adoratą, pirmininkę Antaniną Nausėdienę, sekretorę Verą Galnaitę ir kitas valdybos nares.

valaikį panaudoti ir Dievo garbei ir savo sielos naudai.

“Tobulam žmogui tu pasirodai tobulas, su nekaltu tu elgies nekaltai. Nesuteptam žmogui tu pasirodai nesuteptas, su apgaulingu tu elgies atsargiai” (Ps. 17, 26 - 27).

Misijų Intencija KATALIKŲ AKCIJA

Mėnesio Globėjas

Šv. Jeronimas Emilianas (1481 - 1537)
Liepos 20 d.

Šv. Jeronimas gimė Venecijoje 1481 m. Buvo pasirinkęs kario gyvenimą, bet 1508 m. prie Castelnuovo pateko nelaisvėn. Kalėjime prirakintas prie sienos, buvo visų pamirštas. Grėsė mirtis. Jis šaukėsi švč. Dievo Motinos Marijos pagalbos. Ji jam apsireiškė, nuėmė nuo rankų ir kojų geležinius retėžius ir išvedė laisvėn. Tuos retėžius nunešė Jeronimas į švč. Marijos bažnyčią Trevizo mieste ir ten juos pakabinė, kaip padėką už gautą nepaprastą malonę.

Grįžo Venecijon. Pakeitė gyvenimą; pasidarė pamaldus savo brolių mokytojas. Dešimtį metų mokėsis teologijos, 1518 m. buvo išvestas kunigu.

Dabar ėmė tarnauti vargšams ir ligoniams. Kai Veneciją ištiko 1528 m. badas su maru, šv. Jeronimas ėmėsi globoti našlaičius, davė jiems prieglau-

dą, maistą ir ligoninę. Veronoje įkūrė vargšams ligoninę, Brešijoje — našlaityną, Bergame dvi prieglaudas.

Jo darbą parėmė kiti pamaldūs kunigai ir 1532 įsikūrė nauja vienuolija, kuri rūpinosi našlaičiais, vargšais ir ligoniais.

Jis mirė 1537 m., užsikrėtęs liga. Dievas patvirtino jo šventumą stebuklais. Pop. Klemensas XIII paskelbė jį šventuoju 1767 m.

Pratyba Melskimės, kad Dievas daugiau pašauktų jaunų žmonių į savo Bažnyčios tarnybą.

ŽODIS PROMOTORIAMS

Brangieji,

Dieviškosios dorybės: tikėjimas, viltis ir meilė padeda mums artimai susijungti su V. Jėzumi. Tikėjimu tikime jo apreikštoms dieviškomis tiesoms. Mūsų protas, priėmęs V. Jėzaus skelbtas ir jo Bažnyčios aiškinamas tiesas, pasidaro galingesnis, šviesesnis ir arčiau stoja visos tiesos šaltinio — Dievo.

Viltis padeda mums pasitikėti Dievo duotais pažadais, kad pačiam Dievui padedant, ištesėsime gerame ir pasieksime amžinąją laimę danguje.

Meilė suliepsnoja širdy palankumu, dėkingumu ir Dievui teikiama garbe bei jo aukštinimui už visą, ką tik esame gavę iš Dievo. Supratę Dievo meilę mums, patys mylime Dievą visa širdimi, visa jėga, visu protu, visais darbais ir aukomis, atsiteisdami ir atsilygindami Dievui ne vien už savo kaltes, bet ir už visų žmonių nuodėmes.

Tai padaryti mums yra gana lengva, kai susivienijame su V. Jėzumi šv. Mišių aukoje. Pasidarydami viena su juo, kartu su juo ir per jį galime aukoti Dievui tinkamą auką.

V. Jėzaus kančia, mirtis, visi išken-tėti jo skausmai buvo jo paties paaukoti dangaus Tėvui už mūsų išgany-mą. Jis pats įsteigė savo aukos, mir-ties atsiteisimo sakramentą — šv. Mi-šias, kad ir mes galėtume, susijungę su

juo, visiškai pasiaukoję Dievo valią įvykdyti, atsiteisti Dievui.

Kaip galima susivienyti su V. Jėzumi?

V. Jėzus gyvena savo įkūrtoje Bažnyčioje. Jis yra Bažnyčios galva. Kas tik priima jo skelbtą tikėjimą ir būna pakrikštytas Tėvo, Sūnaus ir šv. Dvasios vardu, — tas įsijungia į jo Bažnyčią ir per ją susivienija su V. Jėzumi.

Ši vienybė yra pati reikalingiausia, nes bus išganyti visi per Kristų, jei laikys duotus per krikštą pažadus. Anuomet, gerųjų krikšto tėvų lūpomis, o vėliau ir patys, atsižadėjome velnio, jo puikybės ir jo darbų.

Tos vienybės su Jėzumi laikomės kartu su 500 milijonų žmonių, kurie priklauso Bažnyčiai ir klauso šv. Tėvo, popiežiaus.

Kai atsikėlę ryte, klaupiamės prie lovos maldai naujam pasiaukojimui, — esame ne vieni, bet ir šimtai milijonų žmonių kartu su mumis aukojasi Dievui. Ir mes meldžiamės už visą Bažnyčią su visa Bažnyčia.

Daug artimesnis mūsų susivienijimas su V. Jėzumi būna tada, kai dalyvaujame šv. Mišiose. Čia mūsų pasiaukojimas ir malda pasidaro vieša kaip bendruomenės veiksmas sąlytyje su visa Bažnyčia, aukojantis už ją iš naujo Dievo Sūnui, J. Kristui. Įvyksta viešasis atsiteisimas Dievui už žmonių padarytas nuodėmės ir Dievo verta jo Sūnaus auka; jos naujas atminimas.

Artimiausiu būdu jungiamės su V. Jėzumi, jį patį gyvą ir tikrą priimdami šv. Komunijoje. Artimesnė vienybė gali būti vien danguje. Priėmę į savo širdį Jėzų, pasidarome viena su juo. Tuo būdu šv. Mišios yra kartu didžiausioji auka ir svarbiausias sielos pokylis.

Iš to gali mums paaiškėti, kodėl Bažnyčia įsako sekmadieniais ir privačiomis šventėmis išklaudyti šv. Mišių; kodėl V. Jėzus prašė šv. Marijos Margaritos, kad žmonės priimtų šv. Komunią pirmais mėnesio penktadieniais kaip atsiteisimą dieviškajai širdžiai už

▼ Leonardas Šimutis, "Draugo" redaktorius ir visuomeninis veikėjas, geg. 28 d. iškilmėse buvo pagerbtas už 50 metų savo šakotos veiklos JAV. aukštųjų pareigūnų, Lietuvos diplomatų ir konsulų, gausios lietuvių spaudos, ir apie 500 pačių rinktiniausių lietuvių: profesorių, daktarų, kunigų ir vysk. V. Brizgio. Jo sūnus tą patį dieną gavo filosofijos daktaro laipsnį.

.....

TAIKOS DALINIAI

Prezidento Kennedy sumanytieji taikos daliniai labai yra pageidaujami svetimosios šalyse. Šių savanorių vedėjas R. Sergeant Shriver parnešė, kad labai laukiami anglų kalbos mokytojai, inžinieriai, matininkai, geologai, bendruomenių plėtros veikėjai ir žemės ūkio žinovai. Savanorių kvotimai vyko geg. 27, - birželio 5 d. Washington, D. C.

~~~~~
žmonių nedėkingumą. Už tąją paslaugą pažadėjo didelių malonių jį mylintiems.

Šv. Mišių vaisiai yra gausūs. Juos gauna visa Bažnyčia, o ypač tie, kurių intencija yra jos laikomos; mišias laiką kunigas, jam per mišias patarnautojai: k. a. vaikai, choristai, zakristijonas, vargoninkas ir visi šventovėje esantieji.

Neapleiskime šv. Mišių. Žinokime, kad tik negalėjimas jų išklaudyti, artimo meilė ir būtinos pareigos pateisina žmogų, bet ne apsileidimas.

Mano Gyvenimo Apologija

Vertė kun. V. Bagdonavičius, MIC.

(16)

Trumpai prieš išvykstant iš Romos kartu su Froude padarėme du vizitus monsinjorui (dabar kardinolas) Wisemanui, Anglų kolegijoje. Aš neprisimeinu, kad būčiau buvęs vienas kambaryje su koku dvasiškiu, išskyrus vieną kunigą Castro - Giovanni vietovėje, Sicilijoje, kuris mane aplankė, kai sirgau ir su kuriuo aš norėjau padiskutuoti. Iš bažnytinių apeigų mes dalyvavome tik "tenebre"²⁸ Sixtinės koplyčioje, kad išgirstume "Miserere". Tai tiek. Mano bendras išpūdis buvo šitoks: viskas, išskyrus žmogaus dvasią, yra dieviška. Bet aš mačiau tik išorinius dalykus. Apie išvidinį katalikų gyvenimą aš nežinojau nieko. Aš dar labiau susigūžiau savyje ir jutau savo izoliaciją. Mano mintyse buvo vien Anglija. Bet žinios iš jos ateidavo retai ir nepilnos. Įstatymo pravedimas apie Airijos vyskupų sostų panaikinimą²⁹ ėjo pirmyn ir užgožė mano mintis. Aš pykau ant liberalų.

28) Tenebre yra vadinami Didžiojoje Savaitėje giedami matutinum ir Laudes. Lietuviškai jie kartais buvo vadinami "tamsioji jutrina", nes giedant laudes yra gedinamos viena po kitai žvakės, sustatytos ant trikampio; paskui giedama atgailos psalmė "Miserere".

29) Čia kalbama apie panaikinimą anglikonų vyskupijų, kurios buvo įsteigtos Airijoje, airiams suanglikoninti. Kadangi ši "misijinė" veikla per šimtmečius nedavė vaisių, tai praktiškai liberalai nusprendė atsisakyti šios fikcijos ir bent dalinai dirbtines vyskupijas panaikinti. Newman'o nepasitenkinimas šia kryptimi liudija, koks uolus jis buvo anglikonas, nepaisant to, kad jis lankėsi Romoje.

Liberalų pasisekimai mane ėdė iš vidaus. Aš negalėjau pernešti net jų išorinių priemonių ir ženklų. Alžyre stovėjo Prancūzų karinis laivas. Aš negalėjau net pažvelgti į jo trispalvę. Grįžtant, nors buvau priverstas sustoti vienai dienai Paryžiuje, tačiau visą dieną praleidau kambaryje ir šio gražaus miesto mačiau tik tiek, kiek jo pasirodė pro dilyžano langą. Londono vyskupas tyrinėjo dirvą, norėdamas man pasiūlyti pamokslininko vietą Whitehall, kur jis viską naujai perorganizavo. Bet aš buvau pasipiktinęs jo varoma linija ir iš garlaivio parašiau namo laišką iš anksto atsisakydamas paskyrimo, jei jis man būtų pasiūlytas. Tuo laiku aš buvau ypač blogai nusiteikęs dr. Arnold atžvilgiu, bet tai nesitęsė ilgiau negu keleris metus. Kažkas, rodos vieno pasikalbėjimo metu Romoje, paklausė, ar tam tikras vienos Šv. Rašto vietos aiškinimas yra krikščioniškas? Buvo atsakyta, kad taip aiškina dr. Arnold. O aš įsiterpiau su klausimu: "Bet ar jis yra krikščionis?" Tas atsitikimas man greitai išėjo iš galvos. Kai vėliau aš dėl to buvau paprašytas pasiaiškinti, aš negalėjau ko nors daugiau pasakyti, išskyrus tai, kad aš būsiu turėjęs galvoje kaip kurias laisvas dr. Arnold pažiūras, liečiančias Senąjį Testamentą. Man atrodė, kad tais žodžiais aš norėjau pasakyti: "Kas stovi už dr. Arnold, arba, kas jį remia?" Taip pat Romoje mes pradėjome leisti "Lyra Apostolica", kaip priedą mėnesiniame

žurnale "British Magazine"³⁰⁾ Jos mot-to liudija tiek Froudes tiek mano tolai-kines nuotaikas. Mes pasiskolinom iš M. Bunsen³¹⁾ Homerą ir Froude parin-ko šiuos Achilo žodžius, kuriuos jis pa-sako grįždamas atgal į kovą: "Jūs da-bar tuoj patirsite skirtumą, kai aš esu sugrįžęs." ³²⁾

Kai aš būdavau vienas, man dažnai ateidavo galvon mintis, kad laisvę iš-kovoja ne minios, bet nedaugelis; ne kūnai bet dvasios. Kaip tik šiuo metu, man atrodo, aš pats sau kartodavau žodžius, kuriuos buvau pamėgęs mo-kyklos suole: "Exoriare aliquis." ³³⁾ Taip pat puiki Southey poema, "Tha-laba", kurią aš begalo mėgau, per jėgą grįždavo mano galvon.³⁴⁾ Aš pradėjau mąstyti, kad man tenka tam tikra mi-sija. Ta prasme yra sakinių mano laišk-uose, rašytuose draugams, jei jie nėra sunaikinti. Kai mes atsisveikinome su monsinjoru Wiseman, jis mandagiai išreiškė linkėjimą, kad mes dar kartą atvyktume Romon. O aš labai rimtai atsakiau: "Mes turime daug darbo Anglijoje." Aš tuoj išvykau Sicilijon, o ši mintis manyje vis stiprėjo. Pasie-kiau salos vidurį ir Leonforte susirgau karštine. Mano tarnas manė, kad aš mirsiu ir skatino mane padaryti testa-mentą. Aš tai padariau. Bet aš jam pa-sakiau: "Aš nemirsiu." Ir pridūriau: "Aš nemirsiu, nes aš nenusikaltau prieš šviesą." Ir man pačiam niekada nepa-vyko išsiaiškinti, ką šis pasakymas reiškė.

Atvykau į Castro - Giovanni ir ten pragulėjau beveik tris savaites. Gegu-žio pabaigoje išvykau į Palermo, už-trukdamas kelionėje tris dienas. Prieš išvykdamas iš viešbučio, aš atsisėdau ant lovos krašto ir pradėjau karštai dejuoti. Mano tarnas, kuris kartu ėjo ir slaugęs pareigas, paklausė, kas man yra. Aš tegalėjau jam atsakyti tiek: "Aš turiu daug darbo atlikti Anglijoje".

Buvau skausmingai išsiilgęs tėvy-nės. Bet kadangi joks laivas nėjo, tai Palermo turėjau laukti tris savaites. Pradėjau lankyti bažnyčias. Jos rami-nančiai veikė mano nekantrumą, nors

jokiose pamaldose aš nedalyvavau. Aš nieko nežinojau apie čia buvimą šv. Sakramento. Pagaliau oranžiniu laivu aš iškeliavau Marcelio linkui. Bonifaci-jo sąsiauryje mus sustabdė tyła visai savaitė. Kaip tik ten parašiau eilėraš-tį: "Vadovauk mieloji šviesa", kuris paskui labai išgarsėjo. Eilėraščius aš rašiau visu kelionės metu. Pagaliau at-vykau Marcelin ir iš ten patraukiau Angiljos linkui. Bet kelionės vargai man buvo persunkūs ir keletai dienų aš atguliau Lijone. Pagaliau pakilęs, nesustojau nei dieną nei naktį iki pa-siekiau Angliją ir savo motinos namus. Mano brolis buvo grįžęs iš Persijos tik keleta valandų prieš mane. Tai buvo antradienis. Ateinantį sekmadienį Keb-le sakė pamokslą posėdžiui iš universi-teto katedros. Jis buvo atspausdintas antrašte "Tautos apostazija",³⁵⁾ o tą dieną aš visada laikiau 1833 metų są-jūdžio pradžia.

30) Lyra Apostolica buvo eilėraščių priedas, kuriuos, slapyvardžiais prisidengdami, rašė Newmanas ir jo draugai. Jų temos lietė tolai-kines Anglijos bažnyčios problemas.

31) Christian v. Bunsen buvo Prūsijos at-stovas Vatikane. Jis buvo kovingas protestan-tas ir Newmanas vėliau su juo susikirto.

32) Achilas, graikų didvyris ir kovų prieš Troją bendrininkas, susipykęs su kitais vadais, 10 metų pasitraukė iš kovos. Pagaliau, nusprendęs įsijungti bendron kovon, pasako čia mi-nimus žodžius. Newmanas atžvilgiu šie žodžiai reiškia, kad jis, grįžęs Anglijon, nori įsijungti aktyvion kovon prieš liberalus.

33) "Exoriare aliquis" yra pirmieji žodžiai Virgilijaus sakinio, kuris visas šitaip atrodo: "Tegul iš mūsų pelenų pakyla baudėjas".

34) Robert Southey, gyv. 1774 — 1832, Anglų poetas.

35) Apostazija yra atkritimas nuo tikėjimo.

▼ Šv. Tėvas Jonas XXIII pasiuntė užuojautos telegramą vaidintojo Gary Cooper šeimai į Beverly Hills, miru-siam Hollywood'e.

Mirštančiam suteikė šv. Sakramen-tus ir numarino Gerojo Ganytojo par-klebonas prelatas Dan. Sullivan.

NEPAPRASTAS ATSITIKIMAS

Marija Sulkytė buvo jau virš 30 metų amžiaus, bet dar nevedusi. Tiesa, daug jaunų ir gražių vyrų piršosi, tačiau visi pasišalino, nes ji bijojo į nelaimę įpulti. Jeigu būtų žinojusi, jog apsivedusi laimingesnė pasidarytų, gal...

Taigi, ji viena kaip žiemkentys vargo ir niekam nesiskundė. Skaitydama apie šeimų laimę, džiaugėsi. Nelaimės ją šaltu vandeniu apipildavo. Norėdama kančios išvengti, su pavyzdinga šeima susidraugavo. Taip ir bėgo viengungiškos dienos...

Visa apylinkė apie tą šeimą kalbėjo ir laimės pavydėjo. Kartais ir jos širdis suliepsnodavo. Ir kur neliepsnos, nes jiedu buvo visuomet įkaitę! Ypatinai prie kavos karštais žvilgsniais vienas kitą glamonėjo. Taip ir šiandien buvo.

— Tai ir vėl linksminatės? — iš darbo sugrįžęs pasakė Alfonsas.

— Taip, brangusis, — atsakė žmona Elzė ir kaip stirna pribėgusi prie jo, padėjo palatą nusivilkti. Po to Alfonsą pabučiavo.

— Prašau užimti vietą, meiliai paragino.

Jis padėkojo ir prie savo žmonos atsisėdo. Žmonai Elzei tas nepatiko: ji norėjo, kad jis šalia Marijos atsisėstų. Neiškentėjusi pastebėjo:

— Šalia Marijos būtų patogiau, nes ten toliau nuo lango. Žiemos metu visuomet daugiau šalčio per langus įeina. Ypatingai mūsų seno namo langais...

— Tiesa, bet tavo šiluma kiaurapūti išlygina...

Geras pūsmetis nuo to laiko praėjo. Lijo. Kadangi darbovietės pakelyje Marijos Sulkytės namas į dangų stiebėsi, tai ponas Alfonsas pas ją užsuko. Įsikalbėję, jis pasakė:

— Manau, jog tamsta galima pasitikėti?..

— Aš niekam jokios paslapties neišduosiu! — patvirtino Marija.

— Taigi, tęsė Alfonsas, — aš išnaudoju savo žmoną.

— Ar tai galimas daiktas? — klausiamai nustebo. Kokiu būdu?

— Matai, Marija, aš tave pas mus todėl pasikviesdavau, kad mano žmona susinervuotų ir man apie neištikimybę audringai išmetinėtų. Tačiau ji visai jokio dėmesio nekreipia.

— Mielas pone... nejaugi jūs mane...

Tuo laiku už durų pasigirdo energingos moters žingsniai. Alfonsas į gilų rūsį nuskendo.

Tai buvo jo žmona. Pagarbinusi Jėzų Kristų, be įžangos išsiliejo:

— Tu, Marija, visuomet buvai magera drauge. Už tai aš tau tiesą pasakysiu. Mano sąžinė kraujuoja... Mat aš išnaudoju savo vyrą. Taip, savo ištikimą vyrą! Jis mane akiai myli, todėl nemato ir nejaučia tos artėjančios audros...

— Vadinasi, tu nori pasakyti, kad tu myli kitą vyrą? Atsiprašau, kitas vyras tave myli? — pataisė.

— Taip, Marija, mane myli kitas vyras ir ragina skirtis, bet aš to negaliu padaryti, nes mano vyro meilė man yra brangesnė! Aš todėl tave pas save į svečius pakviesdavau, kad jis tave įsimylėtų, tu pati matei, jokio dėmesio nekreipdavo. Tas mane sugraudino.

Rūsyje Alfonsas to pašnekesio negirdėjo, todėl viskas susitvarkė. Tik Marija dar nelaimingesnė pasidarė.

— Ir kodėl šios žemės žmonės taip negražiai elgiasi, — galvojo Marija.

Ji galutinai nusitarė netekėti ir tik su vienu Dievu draugauti. Jis nei vieno neišnaudoja! Ignas Šmigelskis

žinios iš katalikiškojo pasaulio

NAUJI VYSKUPAI MISIJOMS

Pop Jonas XXIII pašventė Sekminėse 14 naujų vyskupų misijoms: Burmai 1, Tanganykai 1, Formosai 3, Indijai 2; kitus — kitur.

▼ Popiežiaus Mokslų Akademijon yra pakviesta dešimt žymių mokslininkų: Prof. F. Hess, 77, iš Fordham universiteto, iš Liverpool universiteto prof. James Chadwick, 70; iš Lisabonos prof. Antonia de Almeida, 60 m., iš Stockholmo prof. Jurgis de Havesy, 75; Australijos Mokslų Akademijos prezidentas Jonas Eccles; Cambridge univ. prof. Ronald Risher, 70, Romos univ. prof. Giordano Giacomello, 50; Oxfordo univ. prof. Cyril Norman Hinchelwood, 63, Sveikatingumo Instituto Romoje rektorius Dominico Marotta, 64, Kyoto univ. Japonijoje prof. Hideki Yukawa, 54.

Penki šių mokslininkų yra gavę Nobel'io taikos dovanos už savo stambius mokslinius darbus.

▼ Kun. N. J. Riddell, O. C. D., pasiekė kunigystės birželio 3 d. 1961 m. Jo gyvenimo kelias yra ypatingas Tarnaudamas JAV laivyne, jis atsivertė iš žydų tikėjimo į katalikus. Įstojo Bostone į šv. Pilypo Neri Paruošiamąją mokyklą seminarijon ir ją baigęs įstojo į basųjų karmelitų vienuoliją. Dabar baigė kunigo mokslus ir buvo išvestas kunigu. Per jo pirmąsias Mišias New Yorko šv. Elzbiotos bažnyčioje pamokslą pasakė kitas žydas kunigas A. Klyber.

▼ Ukrainiečiai katalikai slavų apeigų įkūrė antrąją savo aukštesniąją mokyklą. Pirmoji yra Stamford, Conn., o antroji — Detroit, Mich. Ją pašventino ukrainiečių vyskupas Schmondiuk. Joje mokytojauja šv. Baziliaus seserys.

▼ Airiai, minėdami šv. Patriko mirties 1,500 m. sukaktį, birželio 18-25 d. viešai dėkos V. Dievui už tikrojo tikėjimo davaną.

▼ Norvegijoje katalikų nėra daug, bet jie susilaikė pirmo pilno mišiolėlio lotynų ir norvegų kalba. Išspausdinta 4,000 egz., padedant JAV ir Vokietijos geradariams. Beveik prieš 20 metų buvo sumanyta ši knyga išleisti.

▼ Iš Vokietijos atvyko Romon apie 3,500 darbininkų pagerbti popiežių ir paminėti Rerum Novarum ir Quadregesimo Anno sociales popiežių enciklikas.

▼ Vokietijoje veikia nuo 1871 m. šv. Rapolo draugija, kuri pasiėmė globoti vokiečius išeivius. Per 90 metų draugija padarė daug gero, besirūpinama išeivių sielovada, dvasios reikalais ir reikale sušeldama į vargą patekusius. Nacių valdymo metu daug išgelbėjo žydų, padėdama išvykti užsienin. Viso draugija padėjo per 90 metų 3.000.000 žmonių.

▼ Į Liurdą vykdami, atskrido 120 amerikiečių sunkiai sergančių ligonių į Paryžių. Jų sprausminis lektuvas yra pramintas "skrajojančia lignonine". Ligoniai vyksta pasimelsti į Liurdą, o iš ten sieks Romą, norėdami gauti šv. Tėvo palaiminimą.

▼ Los Angeles, Calif. veikia 17 katalikų lignoninių. Joms praplėsti išleidiama 24 milijonai dol. Visos katalikų lignoninės turės 3.500 lovų talpos lignoniams.

▼ Pietų Amerikos žmonių tikėjimas yra labai žemas, lekštas, gyvena netikrume, abejonėse ir nenusimano apie tikybines pareigas. Tikėjimo lygiui pakelti pageidaujami katechetai pasauliečiai, specialistai. Santiago, Chilės universitete, ir Brazilijoje yra katechetų mokyklos. Bet reikalas didesnis, negu tos įstaigos gali valioti. Pietų Amerikos vyskupų biuro vice vedėjas Carlos Siri mano, jog daug tūkstančių reikia katechetų — mokytojų, kad apšviestų 100 milijonų katalikų. Kunigų yra permaža.

▼ Šv. Kryžiaus abatijos benediktinai, Canon City, Colorado, daro žygių įkurti savo vienuolyną Panamos respublikoje, Dovidio vyskupijoje. Pasirinko žemės ūkio apylinkę, kur gyvena apie 7000 katalikų. Jiems yra reikalingi kunigai sielos reikalams aprūpinti ir pavyzdingas žemės ūkis, apylinkės gerovei pakelti. Rudenį į ten vyks 4 kunigai ir 3 broliai benediktinai dirbti žmonių labui ir Dievo garbei.

▼ Kabgayi, Ruanda-Urandi, arkivyskupas Andriejus Perraudin, grįžęs iš Europos pasakė, jog Europoje žmonės nesupranta gresiančio pavojaus Afrikos bažnyčiai, besistengiant užlieti šalį bedievišku komunizmu. Jisai prašo melstis ir šviesti artimuosius.

▼ Philadelphijos arkivyskupas Jonas J. Krol palaidojo jauną, 52 metų, vyskupą pagelbininką Cletą J. Benjamin, kuris buvo konsekruotas vyskupu pernai, 1960 m. gruodžio 22 d. Jaunas velionis vyskupas gimė Old Forge, Pa. 1909 m. geg. 2 d. Kunigų išvestas Romoje 1935 m. Mirė nelauktai ištiktas širdies smūgio.

▼ Kinijos žmonės įpratę yra badauti, bet šiemet jiems baisiai sunku su maistu. Anot kun. J. F. Smith, misijonieriaus žinių, duodama po vieną unciją ryžių tris kartus dienoje, o darbo reikalauja po senovei. Tūkstančiai žmonių bėga į Hong Kongą ar Macao nuo bada. O Kinijos komunistai įkūrė Hong Konge maisto siuntų įstaigą. Ima keturis kartus brangiau už maistą, kurį siunčia bėgliai giminėms į Kiniją, negu tas maistas kainuoja pačioje Kinijoje. Ir taip apiplėšiami žmonės.

▼ Liberija atsiuntė Romon nepaprastą delegaciją į Apaštalinio Vikaro vyskupo Pranciškaus Carroll, S. M. A. konsekraciją. Pop. Jonui XXIII konsekruojant šį vyskupą, dalyvavo taip gi Liberijos ambasadoriai: prie šv. Sosto, Londono, Madrido ir Romos.

▼ Vatikano pašto tarnyba išleis 6 pašto naujus ženklus, paminint 1900 metų sukaktį, kai šv. Povilas apaštalas atvyko į Romą. Jis buvo kalavijų nukirstas 67 m.

▼ Penki kunigai kapucinai ir apie 20 klierikų atvyko iš šiaurinės Angolos į Luandą, pabėgdami nuo užpuolikų žmogžudžių. Daugelio klierikų tėvai žuvo nuo įsiveržėlių rankos.

▼ Romoje gauta žinia, kad Kinijoje komunistų kalėjime mirė 79 metų vyskupas Povilas Wang-Wen-cheng.

▼ Helsinki, Suomija. Užsieninės tarnybos narys, Goran Stenius, katalikas, gavo Švedijos literatūros premiją už savo apysakaitę "Romas Varpai", kurioj pavaizduoja atsivertėlį skandinavą Romoje, pasiekusį kunigystės.

▼ Pop. Jonas XXIII paskyrė Koelno arkivyskupą kardinolą Juozapą Frings ir Konsistorijos Kongregacijos sekretorių kardinolą Carlo Confalonieri Rytų Apeigų Kongregacijos nariais.

▼ Lotynų Amerikoje, k. a. Columbijoj, Bolivijoje, Meksikoje ir Brazilijoje pasirodė labai naudingos "radio mokyklos", nes radio bangomis pasiekiami neprieinami kitu būdu gyventojai, teikiant jiems tikybos ir kitų mokslų pamokas.

▼ Anglijos karalienė Elzbieta II apilankė katalikų garsią Beaumont kolegiją, švenčiant 100 metų sukaktį, kai kolegija veikia. Tai buvo pirmas atvejis, kad Anglijos valdovas įžengtų į kolegiją. Tiesa, karalienė Viktorija buvo atvykusi prie kolegijos vartų tris kartus, bet į vidų neįėjo.

.....

▼ Kun. Pr. Dauknys, MIC., yra atidavęs išspausdinti 1.000 puslapių svarbią knygą, Kristaus Gyvenimas, kurią parašė Romos universiteto profesorius Dr. J. Ricciotti. Italų kalba išėjo to veikalo 14 laidų ir yra išversta į apie 20 kalbų. Knyga spausdinama Londone, Anglijoje. Dabar užsisakant, atiduodama už £2.0.0 (du svarus), arba \$5.60 dol. Jos kaina bus \$10.00. Rašykite: Rev. P. Dauknys, MIC, 21 The Oval, Hackney Rd. London, E. 2. England.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

▼ **Kunigų Vienybės trys rytinės provincijos pagerbė prelatą kun. J. Balkūną** iškilmingais pietumis geg. 17 d. Waldorf Astoria viešbutyje. Iškilmėse dalyvavo 30 lietuvių kunigų. Pasidžiaugė visi, kad šv. Tėvas suteikė jam Right Reverend Monsignor titulą, tuomi pabrėždamas, jog lietuviškai katalikiškoji prel. Balkūno veiklą yra Bažnyčios įvertinama.

Savo provincijų ir kitų kunigų vardų geriausius linkėjimus pareiškė kun. N. Pakalnis, kun. Leonardas Andriekus, O.F.M., kun. V. Dabušis, prel. Pr. Juras, kun. J. Matulis, Fordhamo universiteto prof. kun. W. C. Jaskevičius, S. J. ir kun. L. Jankus. Prasmingai ir šiltai visiems padėkojo prel. Jonas Balkūnas.

▼ **“Draugo” knygyne galima gauti “Bažnytinių Pamaldų Vadovėlį”.** Jame yra visos reikalingos maldos, giesmės ir liturginiai nurodymai. Išleido Kunigų Vienybė. Antra pataisyta laida. Malda knygė gražiai įrišta. Kaina \$3.50. Užsakymus siųskite: Draugas, 4545 W. 63 St. Chicago 29, Ill.

▼ **Norwicho vyskupas Vincentas J. Hines,** minėdamas Nekalto Marijos Prasidėjimo seserų darbo 25 metų sukaktį Putnam, Conn., laimina naujus seserų užsimojimus, pastatyti seneliams ligoninę — prieglaudą ir vasarojančioms mergaitėms stovyklą.

Seserų rėmėjų seimas buvo Chicagoje geg. 21 d. Geradarijai parėmė jų darbą, suaukodami \$3,426.91.

▼ **Marianapolis, Conn., marijonų mokyklos patalpose** buvo geg. 21 d. apylinkės ateitininkų šventė. Pamokslą sakė kun. J. Duoba, MIC., Kryžiaus Kelius soduose ėjo kun. St. Yla, iškilmingam posėdyje paskaitą pateikė iš Romos atvykęs kun. Ant. Paškevičius.

▼ **Paterson N. J. yra statoma lietuvių nauja bažnyčia.** Visa tai vykdo

vietos klebonas kun. J. Kinta. Jis vadovauja parapiją jau 25 metai. Sukaktuvių proga susidarė komisija iš kun. V. Demikio, A. Juškaičio, J. Jakubavičiaus ir V. Pakinkio įvykį paminėti. Iškilmės buvo geg. 7 d., klebonui laikant sumą.

Vakarė viešbutyje buvo iškilmingas pokylis. Per jį pasidžiaugė miesto majoras F. Graves, kad kun. J. Kintos veikimo dėka pagrozės miestas nauja bažnyčia, o miesto zoninės tarybos pirmininkas, J. Kotran, bažnyčios statybai įteikė 1500 dol. auką.

Iškilmėse dalyvavo prel. Ig. Kelmelis, kun. J. Šernas, kun. J. Aleksiūnas, kun. P. Totoraitis, kun. V. Masiulis, kun. L. Jankus ir pilna salė dėkingų parapiiečių.

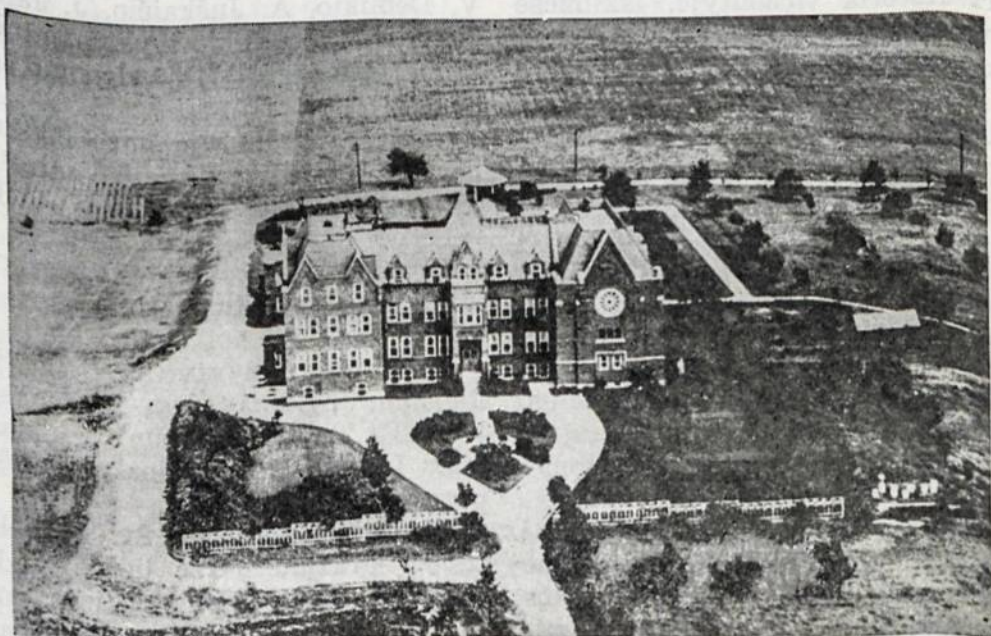
▼ **Pittsburgh, Pa. Šv. Pranciškaus seserų gražiau darže** liepos 4 d. bus 36-oji Lietuvių Diena. Visas pobūvio pelnas yra skiriamas seselių Akademijai paremti. Kapelionas, kun. J. V. Skripkus, kviečia visas apylinkės draugijas, parapijas ir jų vadus į šią iškylą.

▼ **Lietuvos Vyčiai įsikūrė 1913 m. šūkiu “Dievui ir Tėvynei”.** Jie išgelbėjo daug lietuviško jaunimo nuo pradėjusios plisti bedievybės. Jauni, organizuoti vyrai ir mergaitės, sąmoningai dalyvaudami tikybinėse iškilmėse, sudarydami kolonijose chorus ir net prisidedami lietuviškas parapijas įkurti, padarė didelį apaštalavimo darbą.

Ir Lietuvai jie nusipelnė, platindami seniau jos valstybinius paskolos laktus, o vėliau — per 16 metų parašydami gubernatoriams, senatoriams, laikraščių redakcijoms apie 270.000 laiškų, užsistojant už Lietuvą.

L. Vyčiai verti pagarbos ir paramos.

▼ **Chicago, Ill. Am. Liet. Tautinės Sąjungos seimas** buvo geg. 27 d. Shepton-Tower viešbutyje.

STOVYKLA BERNIUKAMS

Tėvų Marijonų Seminarijoje

(Route 83 ir 63 Street, Clarendon Hills, Ill.)

Nuo birželio 18 d. iki liepos 1 d. veiks lietuviams berniukams stovykla. Priimami gero elgesio berniukai nuo 8 iki 14 metų amžiaus. Pragyvenimas savaitei atsieis 30 dol. Gausioms šeimoms daroma nuolaida.

Stovykla turi labai gerų patogumų maudymuisi, įvairių rūšių sportui ir poilsiui. Tėvai prašomi savo vaikus, kiek galima, ankščiau užregistruoti šiai vasaros stovyklai.

Visais stovyklos reikalais kreiptis:

REV. J. SAKEVIČIUS, MIC,

ARBA

REV. J. NAVYS, MIC,

Marian Hills Seminary, Clarendon Hills, Ill

Telef. Faculty 3-1441